029| Δὲν δύναμαι ἀπὸ σήμερον νὰ καθορίσω τὰ ἀποτελέσματα τῆς προόδου τοῦ ἔργου ὑμῶν, διότι ταῦτα θὰ ἐξαρτηθῶσιν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τοῦ ζήλου ὑμῶν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/029-δὲν-δύναμαι-ἀπὸ-σήμερον-νὰ-καθορ/

Ἐν τούτοις γνωρίζω κάλλιστα ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἔλθῃ ἡ εὐχάριστος στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς διαχαράξω τὸν ἀρχικὸν δρόμον τῆς **Τελειοποιήσεως ὑμῶν** καὶ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ἀναγωγῆς, διὰ νὰ κατορθώσητε νὰ ἀναχθῆτε εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς πρώτης πνευματικῆς σφαίρας.

Θὰ προσπαθήσω νὰ ἐπενεργήσω ἐφ’ ὑμῶν δι’ ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, διὰ νὰ κατορθώσητε νὰ ἐπιτύχητε πλήρως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἔργου τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνετέθη. Τονίζω ὅτι πάντα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσιν ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου. Θὰ ἀπαιτηθῇ ἀρκετὸς χρόνος, **ἕως ὅτου δυνηθῆτε νὰ ὡριμάσητε ἐν τῇ σκέψει καὶ τοῖς καθηκόντοις τῆς ἀναδημιουργίας ὑμῶν.** Θὰ πραγματοποιηθῇ δὲ εἰς ὑμᾶς δοθησομένη **Ἀποκάλυψις,** ὁπόταν κατορθώσητε νὰ φθάσητε εἰς τὸ πραγματικὸν ἐπίπεδον τῆς τελείας ἀναγεννήσεως.

Ἕως ὅτου ὅμως δυνηθῆτε νὰ φθάσητε μέχρι τοῦ σημείου, καθ’ ὃ **δὲν θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ἐπισκέπτωμαι, διότι θὰ ζῶ ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν Ἐμοί, ἀπαιτεῖται οὐ μόνον μακροχρόνιος ἀναμονὴ ἐν διηνεκεῖ δράσει καὶ προσπαθείᾳ,** ἀλλὰ καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαραιτήτου χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς διάμεσος σταθμὸς τοῦ τελειωτικοῦ ὑμῶν ἀγῶνος.

Ἐγὼ θὰ ἐνισχύω ὑμᾶς, ἐφ’ ὅσον βλέπω ὑμᾶς ἀγαπημένους, ὁμονοοῦντας, ἐν διηνεκῇ προσπαθείᾳ τείνοντας πρὸς τὴν τελειοποίησιν. **Θὰ θέσω ὅμως πλεῖστα ἐμπόδια καὶ θὰ ἐμποδίζω ὑμᾶς εἰς ἕκαστον βῆμα** ἀπὸ τοῦ νὰ προχωρήσητε τροχάδην, διότι ὀφείλετε νὰ γνωρίσητε ὅλας **τὰς πικρίας τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖτε** καὶ πῶς δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πραγματικὸν σημεῖον τῆς ἐξελίξεώς του, τὰ ὁποῖα δὲν θά ἠδύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε καὶ κατανοήσητε πλήρως, ἐὰν ἐβαδίζατε βιαίως τροχάδην.

Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ καλυτερεύσῃ τοὺς ὅρους μιᾶς ζωῆς καὶ νὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν κατεύθυνσιν μιᾶς ἐκκλήσεως, ὀφείλει πρῶτον νὰ δοκιμάσῃ ἐξ ἰδίας πείρας τοὺς ὅρους τούτους καὶ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὴν ἔκκλησιν, ἥτις δυνατὸν νὰ μὴν εἶναι καὶ πραγματική. Ὀφείλω νὰ καταστήσω ταῦτα πάντα γνωστὰ εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ μὴν παρουσιασθῆτε αὔριον ἀντιμέτωποι τῶν ἀνυπερβλήτων φαινομενικῶν δυσχερειῶν καὶ ὀπισθοδρομήσητε.

Θά σᾶς τονίσω ἀκόμη ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ἔργον ὑμῶν θεμελιοῦται καὶ εὐρύνεται **κατὰ τοσοῦτον καὶ αἱ δυσχέρειαι καὶ οἱ κόποι καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις ὑμῶν θὰ ἐπαυξάνουν.** Σεῖς ὅμως ν' ἀντιμετωπίζητε πάντα ταῦτα μὲ τὴν ἀκριβῆ κατεύθυνσιν τοῦ ὑποδειχθέντος εἰς ὑμᾶς τελειωτικοῦ σημείου τοῦ σκοποῦ ὑμῶν, ἀδιαφοροῦντες πρὸς πάντας καὶ μόνον αὐτὸ βλέποντες καὶ ὡς ὁδηγὸν ἔχοντες. Ἐστὲ τότε βέβαιοι ὅτι ἡ πλήρως ὑμῶν ἐπιτυχία θὰ ἔχει τοιαῦτα ἱκανοποιητικά ἀποτελέσματα, ὥστε καὶ ὑμεῖς νὰ ἀπορῆτε, πῶς τοιαῦτα ἐπετελέσθησαν ἔργα ἐξ ἀνθρώπων, **οἵτινες τὸ πρῶτον δὲν εἶχον οὐδὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ ἑαυτοῦ των, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἠδύναντο νὰ προγνωρίσουν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον ἀναλαμβάνοντες ἠγνόουν.**

31/1/1926